

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

41. ČÍSLO / XXIX. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

17. ŘÍJNA 2021

Z obsahu:

Nebezpečí Zákona
Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 25. srpna 2021,
Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Svatá Voršila
Libor Rösner
- strana 4 -

Z duchovního pokladu
Alice Lenczewské (72)
- strana 5 -

**Mezinárodní eucharistický
kongres 2021 - setkání
s Ježíšem v Budapešti**
Václav Kašík
- strana 6 -

**„Eucharistii bychom nikdy
neměli přijímat nedůstojně“**
- strana 7 -

„Jsem pšenici Boží“
Alfons Zimmer
- strana 8 -

Dar uzdravení
- strana 9 -

**Zachráněn před spálením
v krematoriu**
P. Paul-H. Schmidt
- strana 10 -

**Polští svatí a blahoslavení
Čestné strážce Nejsvětějšího
Srdce Pána Ježíše**
- strana 12 -

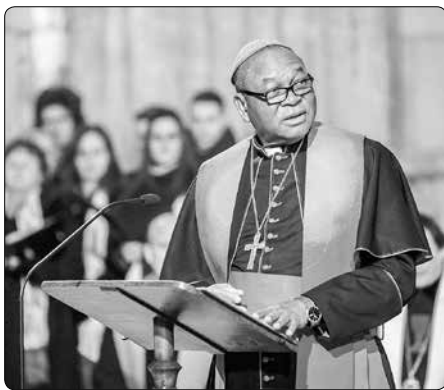

Hans Memling (kolem 1433– 1494): Svatá Voršila

„Eucharistii bychom nikdy neměli přijímat nedůstojně“

Z promluvy kardinála J. Olorunfemi Onaiyekana, Nigérie

„Povinností kněze je připomínat katolíkům, že nesmí přijímat Eucharistii ve stavu těžkého hříchu, a umožnit jim přístup ke svátosti smíření,“ řekl nigerijský kardinál na Mezinárodním eucharistickém kongresu v Budapešti. „V církvi ještě stále platí nauka, že kdo ví o sobě, že je ve stavu těžkého hříchu, který ho vzdaluje od Boží lásky, nemá jít ke sv. přijímání

John Olorunfemi kardinál Onaiyekan

jen proto, že jdou všichni,“ uvedl kardinál John Onaiyekan během živě přenášené katecheze z Budapešti 9. září 2021.

„Nejprve se musí při zpovědi smířit s Bohem. Dnes však, bohužel, vidíme dlouhou řadu lidí přistupujících při mši ke svatému přijímání, z nichž mnohým je lhostejné, že se nacházejí v nepatřičném duchovním stavu, aby přijali Eucharistii.“

Kardinál Onaiyekan sloužil jako arcibiskup Abuji v letech 1994 až 2019, kdy papež František přijal jeho žádost o rezignaci z důvodu dovršení 75 let. K programu 52. mezinárodního eucharistického kongresu v Budapešti (5.–12. 9. 2021) přispěl s víc než hodinovou katezezi o katolické nauce o Eucharistii. 77letý kardinál doporučuje kněžím, aby věřící v kázáních náležitě vyučovali o důstojném přijímání Eucharistie, aby tak lidé věděli, kdy se ocitnou v nepřipustné situaci a mohli ji nejprve napravit, aby je nemuseli veřejně poslat pryč od „zábradlí“, u něhož se podává svaté přijímání. „V některých zemích se diskutuje o tom, zda se politikům, kteří z politických důvodů hlasují pro nemorální zákon, má odeprít přístup

ke svatému přijímání. Pokud hlasují pro nemorální zákon, i když v sekulárním státě, stávají se ve skutečnosti spolupachatelé zločinu, a proto máme co dočinění s morálním rozhodnutím, které není slučitelné s přijetím svatého přijímání.“ Africký kardinál dodává, že „katolický politik, který v souvislosti s morálními záležitostmi veřejně nesouhlasí se svou církví, by se měl raději vyhybat provokujícím kontroverzím v souvislosti s Nejsvětější eucharistií“. Jako biskup vždy usiloval o to, aby co nejlépe dokázal povzbudit katolické politiky, aby „za každých okolností zaujali pevný a jasný postoj a postavili se proti každému zákonu, který je proti Bohu“.

„Současná situace stále častěji vyvolává diskuze o zodpovědnosti katolických politiků držet se zákonů církve ve svých politických rozhodnutích, především v souvislosti s těžkým hříchem potratu. Potrat se přitom v mnoha tzv. vyspělých zemích považuje za normální. Katolická církev však v každém případě trvá na tom, že potrat je vraždou nevinného nenarozeného dítěte. Každý katolík, který se dopustí potratu nebo se na něm podílí, by měl vědět, že se dopouští vraždy a neměl by přistupovat ke svatému přijímání, dokud nepřistoupí ke svátosti smíření. K Bohu se dá vrátit i po spáchání takovéto věci, ale problém spočívá v tom, že lidé jsou pyšní, ba až hrdí na to, co udělali.“

Kardinál dále řekl, že otázka, zda katolický politik musí vždy nevyhnutel-

ně hlasovat proti každému zákonu, který povoluje potrat anebo jiný nemorální skutek, je „choulostivější a problematičtější“. Důležité je, že v areně politických stran je nevyhnutelné, „aby církev nevtahovala Nejsvětější eucharistii do politických svárů a hádek, protože z toho může být víc škody než užítku“.

Onaiyekan je biskupem už 38 let a dříve také sloužil jako předseda Konference biskupů Nigérie. Připomněl i to, že život v Nigérii v sousedství s muslimy, kteří uznávají právo šaría, je učí užitečné lekci, jak nevkładat náboženské zákony do společenství věřících v multináboženském národě.

„V Nejsvětější eucharistii jsme působením Ducha Svatého intimně sjednoceni s Ježíšem Kristem, Synem Boha Otce. Jinak řečeno, jsme intimně sjednoceni s Nejsvětější Trojicí. Skrze Nejsvětější eucharistii k nám Bůh nejen přichází, ale v nás i žije a my žijeme v něm. Jednoznačně můžeme říci, že nikdo není hoden přijímat svaté přijímání. Před Bohem jsme totiž všichni hříšníky. Proto se i na začátku mše svaté modlíme: »Vyznávám se Všemohoucímu Bohu...« - a musíme to myslet a činit opravdu upřímně, nejen jako formalitu. Ustavičně bychom měli Bohu děkovat za to, že nám dovoluje sjednotit se s ním a učinit nás hodnými slavit s ním i Eucharistií skrze jeho milost.“

Zdroj: www.lifenews.sk; www.youtube.com
Přeložila a upravila -jk-

ÚRYVKY Z DOPISŮ SVATÉHO IGNÁCE ANTIOCHJSKÉHO:

„Knížeti tohoto světa zůstalo skryto panenství Mariino a její porod, stejně tak smrt Páně – tři hlasy volající tajemství, která byla vykonána v tichosti Boží.“ (*Dopis Efezanům 19,1*)

„A o co více vidíme biskupa mlčet, o to větší úctu máme mít k němu; protože každého, koho domácí pán posílá jako správce svého domu, musíme přijímat tak jako samotného pána. Na biskupa musíme tedy pohlížet jako na samotného Pána.“ (*Dopis Efezanům 6,1*)

„Blízko meče znamená být blízko Boha, mezi šelmami je uprostřed Bůh – jediné ve jménu Ježíše Krista! A s ním v utrpení snesu všechno, když mě posiluje ten, který se stal opravdovým člověkem.“ (*Dopis do Smyrny 4,2*)

„Kde je biskup, tam má být obec věřících, tak jako tam, kde je Ježíš Kristus, je katolická církev. Bez biskupa se nesmí křtít, ani slavit hostina lásky.“ (*Dopis do Smyrny 8,2*)

„Pro mne ale je dokladem Ježíš Kristus, svatými potvrzeními jsou jeho kříž, smrt, jeho zmrtnýchvstání a na něm založená víra.“ (*Dopis Filadelfským 8,2*)

„Jeden je lékař těla i duše, zrozený i nezrozený, vtělený Bůh, ve smrti pravý život, narozený z Marie i z Boha, trpící a nyní již netrpící Ježíš Kristus, náš Pán.“ (*Dopis Efezanům 7,2*)

„Jsem pšenici Boží“ O mučednictví sv. Ignáce z Antiochie

Ignác byl prvním biskupem z Asie, jehož dopisy ještě dnes zaznívají, říká františkán a piarista Adalbert Hamman. Mohly by nám sice připadat jako z jiného věku, ale když se prohrabeme v popelu jeho řádků, našli bychom oheň, který ho stravoval. Hamman píše o biskupu-mučedníkovi Ignáci z Antiochie, narozeném okolo roku 35, zemřelém v roce 107 v Římě. Emeritní papež Benedikt XVI. to viděl stejně. Při čtení jeho textů cítíme čerstvou víru té generace, která ještě znala apoštoly.

Těch sedm dopisů, napsaných během jeho transportu ze syrské Antiochie na popravu v Římě a adresovaných obcím a biskupu Polykarpovi, má novozákonní hutnost. Snažně prosí věřící, aby opatrovali vzájemnou jednotu, především se svým biskupem, svými kněžími, jáhny. Mají se vyhýbat herezím, třeba že Kristus měl jenom zdánlivé tělo a skutečně netrpěl a nezemřel. Mají se přidržovat apoštolského podání.

Hlavním úmyslem jeho dopisu Římanům bylo zdržet zodpovědné činitele od intervencí proti jeho popravě. Ignác chtěl přijmout utrpení svého Boha. Teprve teď začínal být učedníkem. Doufal, že šelmy v amfiteátru ho rychle zhltnou. „Jsem pšenici Boží a budu semletý zuby šelem, abych se stal čistým chlebem Kristovým.“ Ve světě zahynu, v Bohu se pozdvihnu. Smrt byla pro něho narozením pro nebe.

Na obrazech je Ignác většinou zobrazován jako letitý biskup napadený lvem. Dříve směřovala jeho úcta k tomu, aby byl jako kanonický světec uveden do vrcholné modlitby církve a byl jmenován hned za apoštoly. Pro východní církve je „otcem ortodoxie“. Koptská církev ho nazývá „následníkem Petrovým“. Všichni syrsko-ortodoxní patriarchové z Antiochie nesou k jeho poctě už po generace jako druhé jméno Ignác. Latinská církev ho počítá k apoštolským otcům. Jeho památku slavíme 17. října.

Je s podivem, že se u nás skoro žádný kostel neoznačuje jeho jménem.⁽¹⁾ Jedním z mála je Sv. Ignác v Mohuči-Starém Městě. Pozdně barokní, raně klasicistní kos-

tel v blízkosti dómu byl znovu vysvěcen posledním mohučským kurfírtem. Proč vlastně byl tento kostel zasvěcen svatému Ignáci? V průvodci kostelem je napsáno, že se toto zřidkavé patrocínium odvozuje z toho, že farní kostel existoval již v raném středověku. Ignácovy relikvie sem mohli dostat templáři po Rýnu. Cesta ke svatým místům v Izraeli procházela Antiochií. Dá se předpokládat, že templáři tam, nebo na jiném místě blízkého Východu, narazili na ignaciánskou úctu a přinesli ji do své mohučské osady.

V Antiochii, dnešní turecké Antaky na syrské hranici, tenkrát ve třetí největší metropoli římské říše, byli podle Skutků apoštolů Ježíšovi lidé poprvé nazváni jako „křesťané“. Ignác ustanovil také jedno novum: V jeho dopisech se objevuje poprvé významný pojem Vyznání víry, slovo „katolický“.

Nejsvětější Eucharistii nazývá Ignác „Tělo Kristovo“; o biskupovi říká: čím více ho vidím mlčet, o to větší úctu je třeba k němu mít; manželství a celibát stává vedle sebe jako rovnocenné. A stále znovu vyzývá, aby se nic nekonalo bez biskupa, dokonce aby se na něho pohlíželo jako na samotného Pána. To by mohlo platit až do dneška, zvláště pro ty, kteří si myslí, že jejich biskup vychází příliš vstříc světským hnutím, ale tak také pro ty, jimž se jejich biskup jeví jako konzervativní. To by mohlo ovlivnit způsob, jak se mluví s ním a o něm, a jak vážně se za něho lidé modlí.

Ignácovy dopisy se v teologii a pastoračním duchu blíží novozákonním listům. Jako biskup stál po třicet let v čele křesťanské obce v metropoli Antiochii. Byl horlivým knězem a svědkem Kristovým až do své smrti v amfiteátru Kolosea.

Z *Der Fels* 7/2020 přeložil -mp
(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Jde o situaci v Německu. Redakci není známo, že by na území ČR byl kostel zasvěcený tomuto mučedníkovi. [pozn. red.]

Polští svatí a blahoslavení Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše

Duchovní formace ctitelů Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše

Čestná stráž Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše existuje v Polsku více než sto padesát let. Během tohoto období se k ní připojilo mnoho lidí, kteří chtěli posvětit svůj život bděním u Božího Srdce v Hodině přítomnosti. Mezi nimi byli Poláci a Polky, jejichž svatost byla potvrzena katolickou církví: svatý Albert Chmielowski, blahoslavená Klára Ludwika Szczęсна a blahoslavená Celestyna Faronová.

Přelom 19. a 20. století byl dobou, kdy Polsko rozdělené třemi zrádci neexistovalo na mapách světa. Je to také období rychlých hospodářských změn, které vyústily obohacováním některých sociálních skupin a zároveň chudobou jiných. V těchto těžkých časech žili a pracovali svatý Albert Chmielowski (1845–1916) a blahoslavená Klára Ludwika Szczęсна (1863–1916).

Bratr Albert, nebo spíše **Adam Chmielowski**, je jedním z neznámějších a nejoblíbenějších polských svatých. Vedl extrémně bouřlivý život: zúčastnil se lednového povstání a v důsledku zranění přišel o nohu. Po vítězství museli útočníci uprchnout do Francie. Začal se studiem umění a brzy se proslavil jako talentovaný malíř. Po amnestii v roce 1874 se vrátil do Polska. Malování, společenská setkání a rostoucí popularita ho nicméně neuspokojovaly. V roce 1880 měl duchovní zážitek a obrátil se. V té době vstoupil do jezuitského řádu a připojil se k Čestné stráži. Žel po roce musel z noviciátu vystoupit kvůli depresi. Inspirován spiritualitou sv. Františka z Assisi, začal pomáhat bezdomovcům a chudobným v Krakově, v jejichž tvářích viděl zraněnou tvář Krista. V roce 1888 složil řeholní sliby a přijal jméno Albert a zahájil činnost bratrů albertinů a poté sester albertinek. Obě shromáždění se zabývala zřizováním denních útulků, nocleháren, sirotčinců, domovů pro seniory a center pro nevléčitelně nemocné. Bratr Albert se této činnosti věnoval až do své smrti v roce 1916. Ve službě nejchudším viděl smysl a cíl života. Sílu k této hrdinské práci pro svého bližního čerpal z lásky k Srdci Ježíšovu.

Na potřeby své současné doby odpověděla také blahoslavená **Klára Ludwika Szczęсна**. Pocházela ze zemědělské rodiny a jako dítě sama zažila chudobu, proto vstoupila do řeholní kongregace sester bez hábitu, které šířily apoštolát mezi služebnictvem – aby nebyly udány – tajně. V roce 1893 bydlela v Krakově, kde spolu se svatým Józefem Sebastianem Pelczarem založila Kongregaci služebnic Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a stala se první představenou krakovského domu. Účelem kongregace bylo postarat se o sloužící, dělníky, nemocné a sirotky, a tím šířit Království lásky Božího Srdce v každodenním životě. Po schválení Svatým stolicem v roce 1912 se komunita začala dynamicky rozvíjet a plnit nové úkoly, např. pořádat krejčovské kurzy nebo pracovat na katechizaci tam, kam se duchovní nedostali. K Čestné stráži se matka Klára přidala se všemi prvními sestrami, pro které byla „autentickým příkladem lásky k Ježíši a k jeho milosrdnému Srdci“. Řídila se heslem „Vše pro Ježíšovo Srdce“, a tak celý její život byl svědectvím věrnosti svému povolání, celkovému zasvěcení službě Božímu Srdci a dokonalé lásce k bližnímu.

Druhá polská blahoslavená členka Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše je mučednice z období druhé světové války – blahoslavená **Celestine Faronová**. Narodila se v malopolské vesnici Zabrzež. Při svatém křtu obdržela křestní jméno Kateřina. V roce 1930 se rozhodla vstoupit do Kongregace sester Služebnic Panny Marie ve Staré Wsi. Ve shodě s charismatem kongregace dosáhla patřičného vzdělání a absolvovala kurzy, které jí umožnily pracovat s dětmi v dětských domovech, a poté zřídila a vedla školku v Brzozowě. K Čestné stráži se připojila v roce 1933 a krátce nato se stala obětavou duší, kdy celý svůj život dala k dispozici Božímu Srdci. Obětovala se za obrácení jednoho kněze, který vystoupil z katolické církve. Když vypukla druhá světová válka, sestra Celestyna byla představenou řeholní-

ho domu v Brzozowě. V roce 1942 byla gestapem obviněna z pomoci partyzánům a o rok později byla poslána do koncentračního tábora Auschwitz-Birkenau. Brzy vážně onemocněla. Zemřela 9. dubna 1944, v předvečer Velikonoc, a její tělo bylo spáleno v krematoriu. Blahoslavená Celestine Faronová je pro členy Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše vzorem obětavé duše, která kráčí životem po cestě lásky. Kněz, za kterého se modlila, se krátce po válce vrátil do katolické církve a svou horlivou pastorační práci odčinil spáchané chyby.

Polští svatí a blahoslavení Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše nám ukazují různé způsoby, jak dosáhnout svatosti. Všechny však jsou označeny láskou k Božímu Srdci a touhou následovat Krista. Jak píše papež František, „svatí, kteří již přebývají v Boží přítomnosti, udržují s námi pouta lásky a společenství,“ modlí se za nás, přimlouvají se u Stvořitele, mohou se stát našimi životními průvodci. Stojí proto za to, vracet se k životopisům těch, kteří před námi bděli u Ježíšova Srdce v Hodině přítomnosti, aby nás svými životy inspirovali také k našemu posvěcení.

Navrhovaná témata pro diskuzi v rámci setkání Čestné Stráže NSPJ:

1. Jak rozumím posvěcování života a jak je realizováno v mém životě?
2. Který z polských svatých nebo blahoslavených Čestné stráže mě nejvíce inspiruje a proč?
3. Proč je potřeba vracet se k životům svatých a blahoslavených?

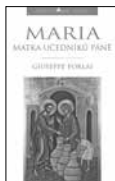
*Formace členů Čestné stráže Nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše, Krakov 2020 (Józef Gawel SCI, s. Maria Wysocka OVM)
Překlad Jana Machandrová*

Česká sekce Čestné stráže NSPJ:

Kristina Roszaková
nábřeží Svobody 17, 73701 Český Těšín
E-mail: kris.ros@centrum.cz
Tel.: +420 731 534 081

Tato formace je ve Světle uveřejňována postupně, avšak nepravidelně. Předchozí části byly otištěny v číslech 19, 22, 25, 33 a 37/2021.

KATECHEZE

MARIA, MATKA UČEDNÍKŮ PÁNĚ
Giuseppe Forlai • Z italského přeložila Anna Mátiková FSP • Revize překladu Kateřina Lachmanová

Autor knihy se pokouší nastínit Mariin hluboký vztah k Duchu Svatému a k církvi. Duch Svatý je tím, kdo formuje tělo Božího Syna v lůně ženy, i tím, kdo utváří církev v lůně jeruzalémského večeraďla. Kdykoli třetí osoba Božské Trojice dává život něčemu novému, Maria je u toho. Tak jako nelze oddělit Matku od Syna, působením plodného Božího Ducha je nerozlučně propojen Mariin život i s životem církve.

Paulínky • Brož., 120x190 mm, 88 stran, 149 Kč

KNIHA KATECHEZÍ
P. Vojtěch Antonín Jeniš • Úvodní slovo Mons. Pavel Posád, pomocný biskup českobudějovický

Sbírka 236 katechetických kázání P. Jeniše, která zazněla v letech 1992–2000 v kostele sv. Maří Magdalény v Brně. Kázání P. Vojtěcha byla hluboce prorozjímaná, žitá, a proto oslovovala lidi všech generací a stavů. Katecheze pomáhají k prohloubení víry a praktikování svátostného života. Kniha též obsahuje obrazovou a textovou přílohu ze života P. Jeniše.

Sypták • Váz., 150x215 mm, 1080 stran, 990 Kč

PRO RODIČE O LÁSCE K DĚTEM

POTŘEBUJI TVOU LÁSKU

Ross Campbell • Z angličtiny přeložili Marta a Pavel Holekovi Redakce Alena Švecová

Kniha je určena všem rodičům, kteří chtějí svým dětem dávat to, co pro svůj život potřebují ze všeho nejvíc – opravdovou lásku.

Bezpodmínečná láska je nezbytná pro zdravý vývoj našich dětí. V této knize se dozvíte, proč a jak svému dítěti lásku prokazovat. Autor, který je profesorem pediatrie a psychiatrie na univerzitě v Tennessee, pomáhá ve své práci porozumět důležitosti bezpodmínečné lásky pro zdravý vývoj dítěte. Kniha obsahuje mnoho příkladů a pomáhá tak vidět nejen význam role rodičů, ale stává se praktickou příručkou pro každodenní kontakt s dětmi.

Nakladatelství Návrat domů • Páté vydání Brož., 138x205 mm, 138 stran, 199 Kč

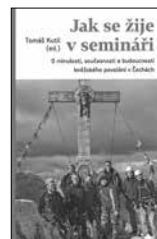
PRAŽSKÝ KNĚŽSKÝ SEMINÁŘ

JAK SE ŽIJE V SEMINÁŘI • O MINULOSTI, SOUČASNOSTI A BUDOUČNOSTI KNĚŽSKÉHO POVOLÁNÍ V ČECHÁCH

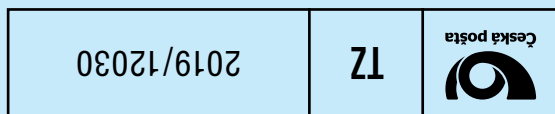
Tomáš Kutil (ed.) • Předmluva Vojtěch Cikrle, biskup brněnský • Redakce Stanislav Předota • Odpovědný redaktor Pavel Mareš • Fotografie z archivu Arcibiskupského semináře Praha a P. Antonína Forbelského

Tomáš Kutil mapuje 30 let proměn Arcibiskupského semináře v Praze. Po pádu komunismu v roce 1989 se mohla církev vrátit ke svobodnému formování budoucích kněží. Totalitním režimem kontrolovaný seminář v Litoměřicích zanikl a vznikly dva nové semináře v Praze a Olomouci. V této publikaci mluví bývalí i současní rektori, spirituálové a bohoslovci. Současný vedení semináře podkřývá nynější situaci a výzvy, které stojí jak před adepty kněžského povolání, tak před celou církví. V závěru se kněží i laici zamýšlejí nad tím, co lidé od kněží očekávají a co by se kněží měli během své formace naučit a zažít, aby v životě i ve své službě dobře a se ctí obstáli.

Karmelitánské nakladatelství Brož., 117x180 mm, 208 stran, 299 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzercce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolek, Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějské, Litmanová, Medzungeřské, se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádane nevracujeme. Registrace: MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dne 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako týdeník: e-mail: periodika@maticecm.cz, tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz, tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz, inzercce: redakce@maticecm.cz), redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>); objednávky schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravy. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa schválení: Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl, Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní